

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 18. decembra 2014*¹

„Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Sodelovanje v civilnih zadevah — Uredba št. 4/2009 — Člen 3 — Pristojnost za odločanje v tožbi, ki se nanaša na preživninsko obveznost osebe s prebivališčem v drugi državi članici — Nacionalna ureditev, ki uvaja koncentracijo pristojnosti“

V združenih zadevah C-400/13 in C-408/13,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki sta ju vložila Amtsgericht Düsseldorf in Amtsgericht Karlsruhe (Nemčija) z odločbama z dne 9. julija oziroma 17. junija 2013, ki sta na Sodišče prispeli 16. oziroma 18. julija 2013, v postopkih

Sophia Marie Nicole Sanders, ki jo zastopa Marianne Sanders,

proti

Davidu Verhaegenu (C-400/13)

in

Barbara Huber

proti

Manfredu Huberju (C-408/13),

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, A. Ó Caoimh, sodnik, C. Toader (poročevalka), sodnica, E. Jarašiūnas in C. G. Fernlund, sodnika,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za nemško vlado T. Henze in J. Kemper, agenta,
- za Evropsko komisijo B. Eggers in A.-M. Rouchaud-Joët, agentki,

¹ — * Jezik postopka: nemščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 4. septembra 2014

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 3(a) in (b) Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah (UL 2009, L 7, str. 1).
- 2 Ta predloga sta bila vložena v okviru dveh sporov, in sicer med S. M. N. Sanders, mladoletnico, ki jo zastopa njena mati M. Sanders, in D. Verhaegenom, njenim očetom, ter med B. Huber in njenim možem M. Huberjem, s katerim živita ločeno, zaradi preživninskih zahtevkov.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 4, 9, 11, 15, 23, 44 in 45 Uredbe št. 4/2009 je navedeno:
 - „(4) Na zasedanju Evropskega sveta v Tampereju 15. in 16. oktobra 1999 sta bila Svet in Komisija pozvana, da določita skupna procesna pravila za lažje in hitrejše reševanje čezmejnih sporov, med drugim tudi sporov v zvezi s preživninskimi zahtevki. Evropski svet se je zavzel tudi za odpravo predhodnih ukrepov, ki so bili potrebni, da bi se v zaproseni državi lahko priznala in izvršila sodna odločba, izdana v drugi državi članici, zlasti sodna odločba v zvezi s preživninskim zahtevkom.
- [...]
- (9) Preživninski upravičenec bi moral imeti možnost, da v državi članici zlahka pridobi sodno odločbo, ki bo neposredno izvršljiva v drugi državi članici brez nadaljnjih formalnosti.
- [...]
- (11) Področje uporabe te uredbe bi moralo zajeti vse preživninske obveznosti, ki izhajajo iz družinskega razmerja, starševstva, zakonske zveze ali svaštva, da bi zagotovili enako obravnavo vseh preživninskih upravičencev. Za namene te uredbe bi bilo treba ‚preživninsko obveznost‘ razlagati kot avtonomen pojem.
- [...]
- (15) Zaradi varovanja interesov preživninskih upravičencev in spodbujanja ustreznega sodnega varstva v Evropski uniji bi bilo treba pravila o pristojnosti, kot izhajajo iz Uredbe [Sveta] (ES) št. 44/2001 [z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42)], prilagoditi. Dejstvo, da je običajno prebivališče tožene stranke v tretji državi, ne bi smelo več biti razlog, da se pravila Skupnosti o pristojnosti ne uporabijo, in prav tako ne bi bilo več treba predvideti napotitve na nacionalna pravila o pristojnosti. Zato pa bi bilo treba v tej uredbi opredeliti, v kakšnem primeru lahko sodišče neke države članice uveljavi pomožno pristojnost.

[...]

(23) Za zmanjšanje stroškov postopkov, ki jih ureja ta uredba, bi bilo koristno v mejah možnosti uporabiti sodobno komunikacijsko tehnologijo, še posebej pri zaslišanju strank.

[...]

(44) S to uredbo bi bilo treba spremeniti Uredbo [...] št. 44/2001, in sicer z nadomestitvijo tistih določb v njej, ki se uporabljajo za preživninske zadeve. Države članice bi morale ob upoštevanju prehodnih določb iz te uredbe v preživninskih zadevah od začetka uporabe te uredbe namesto določb Uredbe [...] št. 44/2001 uporabljati določbe o priznavanju, izvršljivosti in izvrševanju odločb in o pravni pomoči iz te uredbe.

(45) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev te uredbe, in sicer vzpostavitve vrste ukrepov, ki bodo omogočili zagotovitev učinkovite izterjave preživninskih zahtevkov v čezmejnih primerih in s tem olajšanje prostega gibanja oseb znotraj Evropske unije, in jih torej zaradi obsega in učinkov te uredbe laže doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je navedeno v členu 5 [PEU]. V skladu z načelom sorazmernosti, kot je določeno v navedenem členu, ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje teh ciljev.“

4 Člen 1(1) Uredbe št. 4/2009 določa:

„Ta uredba se uporablja za preživninske obveznosti, ki izhajajo iz družinskih razmerij, starševstva, zakonske zveze ali svaštva.“

5 Člen 3 te uredbe določa:

„V državah članicah ima sodno pristojnost v preživninskih zadevah:

(a) sodišče kraja, kjer ima tožena stranka običajno prebivališče, ali

(b) sodišče kraja, kjer ima upravičenec običajno prebivališče [...].“

6 Člena 4 in 5 navedene uredbe se nanašata na sporazum o pristojnosti oziroma na pristojnost sodišča, pred katerim se stranka spusti v postopek.

7 Člen 5 Uredbe št. 44/2001 določa:

„Oseba s stalnim prebivališčem v državi članici je lahko tožena v drugi državi članici:

[...]

2. v preživninskih zadevah pred sodišči v kraju, kjer ima preživninski upravičenec stalno prebivališče ali običajno prebivališče, ali, v primeru povezave zadeve s postopkom v zvezi z osebnim stanjem osebe, pred sodiščem, ki je v skladu z lastnim pravom tega sodišča, pristojno za te postopke, razen če ta pristojnost ne temelji izključno na državljanstvu ene od strank;

[...]“

Nemško pravo

- 8 Člen 28 zakona o uveljavljanju preživninskih zahtevkov v razmerju do tujih držav (Auslandsunterhaltsgesetz) z dne 23. maja 2011 (BGBl. 2011 I, str. 898, v nadaljevanju: AUG), naslovljen „Koncentracija pristojnosti; pristojnost za izdajanje uredb“, določa:

„1. Kadar stranka nima običajnega prebivališča na nacionalnem ozemlju, ima izključno pristojnost za odločanje o preživninskih zahtevkih v primerih iz člena 3(a) in (b) Uredbe [...] št. 4/2009 Amtsgericht [(okrajno sodišče)], ki je pristojno za kraj, v katerem ima sedež Oberlandesgericht [(višje deželno sodišče)], na območju katerega ima tožena stranka ali upravičenec običajno prebivališče.

Za okrožje Kammergericht (Berlin) je pristojno Amtsgericht Pankow-Weißensee.

2. Deželne vlade so pooblašcene, da z uredbo prenesejo to pristojnost na drugo Amtsgericht v okrožju Oberlandesgericht ali – če je v deželi več Oberlandesgericht – na Amtsgericht za okrožja vseh Oberlandesgericht ali več izmed njih. Deželne vlade lahko z uredbo prenesejo svoja pooblastila s tega področja na Landesjustizverwaltungen [(pravosodni organi)].“

Spora o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

Zadeva C-400/13

- 9 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari, ki ima običajno prebivališče v kraju Mettmann (Nemčija), je s tožbo, ki jo je 29. maja 2013 vložila pri okrajnem sodišču v kraju svojega prebivališča, in sicer pri Amtsgericht Mettmann, zahtevala preživnino od svojega očeta, D. Verhaegena, ki je belgijski rezident. Potem ko je navedeno sodišče zaslišalo stranki, je v skladu s členom 28(1) AUG zadevo odstopilo Amtsgericht Düsseldorf (Nemčija).
- 10 Amtsgericht Düsseldorf meni, da v skladu s členom 3(b) Uredbe št. 4/2009 ni krajevno pristojno za odločanje o sporu. Meni namreč, da je pristojno sodišče v kraju v državi članici, kjer ima tožeča stranka običajno prebivališče, kar je v tem primeru Amtsgericht Mettmann.
- 11 Predložitveno sodišče ima pomisleke predvsem glede pravila „koncentracije pristojnosti“ iz člena 28(1) AUG v postopku o preživninskih obveznostih. Natančneje, na podlagi take koncentracije pristojnosti naj bi lahko otroci, ki prebivajo na nacionalnem ozemlju, izgubili ugodnost, da se postopek vodi pred pristojnim sodiščem v kraju njihovega običajnega prebivališča.
- 12 V teh okoliščinah je Amtsgericht Düsseldorf prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je člen 28(1) AUG v nasprotju s členom 3(a) in (b) Uredbe št. 4/2009?“

Zadeva C-408/13

- 13 B. Huber prebiva v Kehl (Nemčija) in od svojega moža, ki prebiva na Barbadosu, zahteva plačilo preživnine, ki naj bi ji jo po njenem mnenju dolgoval zaradi ločenega življenja. Zahtevke je vložila pri okrajnem sodišču v kraju svojega prebivališča, in sicer pri Amtsgericht Kehl. Zadnje je zadevo na podlagi člena 28(1) AUG odstopilo Amtsgericht Karlsruhe, ker naj bi bilo to pristojno, saj ima tožeča stranka svoje običajno prebivališče v okrožju Oberlandesgericht Karlsruhe (višje deželno sodišče v Karlsruheju).

- 14 Predložitveno sodišče ima pomisleke glede skladnosti člena 28(1) AUG s členom 3(a) in (b) Uredbe št. 4/2009.
- 15 Navedeno sodišče meni, da Uredba št. 4/2009 na podlagi načela primarnosti prava Unije popolnoma izpodriva nacionalna pravila o pristojnosti. Če naj bi člen 3(a) in (b) te uredbe dejansko urejal tako mednarodno kot krajevno pristojnost, naj bi bilo torej državam članicam prepovedano sprejemanje pravil o pristojnosti, ki bi odstopala od teh v navedeni uredbi.
- 16 Amtsgericht Karlsruhe meni, da se zaradi te nacionalne določbe precej zaplete mednarodna izterjava prežिवninskih zahtevkov, kar je v nasprotju s ciljem Uredbe št. 4/2009, saj naj bi morali upravičenci terjatve uveljavljati pred sodiščem, ki ni sodišče v kraju njihovega prebivališča, kar naj bi povzročilo izgubo časa. Poleg tega naj tako sodišče ne bi bilo ustrezno seznanjeno z gospodarskimi razmerami v kraju upravičenca, da bi lahko presodilo o njegovih potrebah, pa tudi ne o dolžnikovi plačilni sposobnosti.
- 17 Predložitveno sodišče poleg tega omenja voljo strank v postopku v glavni stvari, da se – bodisi na podlagi sporazuma o pristojnosti bodisi glede na kraj, kjer se stranka spusti v postopek – kot pristojno določi sodišče v kraju, kjer ima tožeča stranka v postopku v glavni stvari običajno prebivališče, in sicer Amtsgericht Kehl.
- 18 V teh okoliščinah je Amtsgericht Karlsruhe prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:
- „Ali je prvi pododstavek člena 28(1) AUG, ki določa, da ima v primeru, da stranka nima običajnega prebivališča na nacionalnem ozemlju, Amtsgericht, ki je pristojno v kraju, v katerem ima sedež Oberlandesgericht, v okrožju katerega ima tožena stranka ali upravičenec običajno prebivališče, potemtakem izključno pristojnost za odločanje o prežिवninskih zahtevkih v primerih iz člena 3(a) in (b) Uredbe št. 4/2009, v skladu z navedeno določbo?“
- 19 S sklepom predsednika Sodišča z dne 25. julija 2013 sta bili zadevi C-400/13 in C-408/13 združeni za pisni in ustni postopek ter izdajo skupne sodbe.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 20 Glede na okoliščine, navedene v točki 17 te sodbe, se Amtsgericht Karlsruhe sprašuje o morebitni neskladnosti nemškega zakona s členoma 4 in 5 Uredbe št. 4/2009. Spomniti pa je treba, kot to navaja Komisija, da navedeno sodišče sprašuje Sodišče le glede področja uporabe člena 3 te uredbe.
- 21 Dodati je treba, da iz predlogov za sprejetje predhodne odločbe jasno izhaja, da se postopka v glavni stvari nanašata le na predpostavko, da prežिवninski upravičenec sproži postopek proti dolžniku pred sodiščem v kraju, kjer ima običajno prebivališče upravičenec. Zato je na vprašanji, ki ju je postavilo predložitveno sodišče, treba odgovoriti le glede člena 3(b) navedene uredbe.
- 22 Predložitveni sodišči z vprašanjema v bistvu sprašujeta, ali je treba člen 3(b) Uredbe št. 4/2009 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki uvaja koncentracijo sodnih pristojnosti na področju čezmejnih prežिवninskih obveznosti v prid sodišča prve stopnje, ki je pristojno v kraju, kjer ima sedež pritožbeno sodišče.
- 23 Najprej je treba navesti, kot je izpostavil generalni pravobranilec v točki 33 sklepnih predlogov, da je v delu, v katerem so določbe Uredbe št. 4/2009, ki se nanašajo na pravila o pristojnosti, nadomestile določbe Uredbe št. 44/2001, sodna praksa Sodišča v zvezi z določbami o pristojnosti na področju prežिवninskih obveznosti iz Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih

odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1972, L 299, str. 32, v nadaljevanju: Bruseljska konvencija) in iz Uredbe št. 44/2001, ki je Bruseljsko konvencijo dopolnila, pri analizi ustreznih določb Uredbe št. 4/2009 še naprej upoštevna.

- 24 Opozoriti velja še, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso pravila o pristojnosti razlagati samostojno s sklicevanjem, prvič, na cilje in sistem obravnavane uredbe ter, drugič, na splošna načela, ki izhajajo iz nacionalnih pravnih ureditev (glej po analogiji sodbi Cartier parfums-lunettes in Axa Corporate Solutions assurances, C-1/13, EU:C:2014:109, točka 32 in navedena sodna praksa, in flyLAL-Lithuanian Airlines, C-302/13, EU:C:2014:2319, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 25 V tem okviru je treba člen 3(b) Uredbe št. 4/2009 razlagati z vidika njegovih ciljev, besedila in sistema, katerega del je.
- 26 Prvič, v zvezi s tem iz uvodne izjave 45 Uredbe št. 4/2009 izhaja, da je njen namen vzpostavitev vrste ukrepov, ki bodo omogočili zagotovitev učinkovite izterjave preživninskih zahtevkov v čezmejnih primerih in s tem olajšanje prostega gibanja oseb znotraj Unije. V skladu z uvodno izjavo 9 te uredbe bi moral imeti preživninski upravičenec možnost, da v državi članici zlahka pridobi sodno odločbo, ki bo v drugi državi članici neposredno izvršljiva brez nadaljnjih formalnosti.
- 27 Drugič, v uvodni izjavi 15 te uredbe je navedeno, da bi bilo treba pravila o pristojnosti, kot izhajajo iz Uredbe št. 44/2001, zaradi varovanja interesov preživninskih upravičencev in spodbujanja ustreznega sodnega varstva v Uniji prilagoditi.
- 28 Glede pravil o pristojnosti v čezmejnih sporih o preživninskih zahtevkih je Sodišče že imelo priložnost odločiti, v smislu člena 5(2) Bruseljske konvencije, da je cilj odstopanja od pravil o pristojnosti na področju preživninskih zahtevkov zagotoviti preživninskemu upravičencu, ki se šteje za najšibkejšo stranko v takem postopku, posebno varstvo (glej v tem smislu sodbi Farrell, C-295/95, EU:C:1997:168, točka 19, in Blijdenstein, C-433/01, EU:C:2004:21, točki 29 in 30). Namen pravil o pristojnosti, določenih v Uredbi št. 4/2009, kot tudi pravil iz navedenega člena 5, točka 2, je torej zagotovitev bližine med upravičencem in pristojnim sodiščem, kot je to poleg tega navedel generalni pravobranilec v točki 49 sklepnih predlogov.
- 29 Poudariti je tudi treba, da cilja ustreznega sodnega varstva ni mogoče razumeti samo v smislu čim večje poenostavitve organizacije sodstva, ampak tudi, kot je opomnil generalni pravobranilec v točki 69 sklepnih predlogov, z vidika interesa strank – ne glede na to, ali gre za vlagatelja zahtevka ali toženo stranko – ki jima mora biti med drugim omogočen lahek dostop do sodnega varstva in predvidljivost pravil o pristojnosti.
- 30 Člen 3(b) Uredbe št. 4/2009 določa merilo za ugotavljanje pristojnega sodišča za odločanje v čezmejnih sporih o preživninskih obveznostih, in sicer je to „sodišče kraja, kjer ima upravičenec običajno prebivališče“. Namen te določbe, ki določa tako mednarodno kot krajevno pristojnost, je poenotenje kolizijskih pravil o pristojnosti (glej v tem smislu sodbo Color Drack, C-386/05, EU:C:2007:262, točka 30).
- 31 Nemška vlada in Komisija sta v pisnih stališčih, predloženih Sodišču, poudarili, da člen 3(b) Uredbe št. 4/2009 resda določa mednarodno in krajevno sodno pristojnost v čezmejnih sporih o preživninskih zahtevkih, vendar so v okviru svoje sodne organizacije le države članice pristojne določiti, katero sodišče je konkretno pristojno za odločanje v takih sporih, in opredeliti področje pristojnosti glede na kraj običajnega prebivališča upravičenca v smislu člena 3(b) Uredbe št. 4/2009.
- 32 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da čeprav so bila kolizijska pravila o pristojnosti usklajena z določitvijo skupnih naveznih meril, so za določitev pristojnega sodišča še naprej odgovorne države članice (glej v tem smislu sodbi Mulox IBC, C-125/92, EU:C:1993:306, točka 25, in GIE Groupe Concorde in drugi,

C-440/97, EU:C:1999:456, točka 31), vendar pod pogojem, da ta nacionalna zakonodaja ne ogroža ciljev Uredbe št. 4/2009 ali ji ne odvzame polnega učinka (glej v tem smislu sodbo Zuid-Chemie, C-189/08, EU:C:2009:475, točka 30, in po analogiji sodbo C., C-92/12 PPU, EU:C:2012:255, točka 79).

- 33 V tej zadevi je treba preučiti, prvič, ali v postopkih zaradi izterjave preživnin mladoletnikov osebe, ki prebivajo na nacionalnem ozemlju, zaradi koncentracije pristojnosti, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, izgubijo ugodnost, ki jim je dana z Uredbo št. 4/2009, in sicer možnost, da se postopek vodi pred pristojnim sodiščem v kraju njihovega običajnega prebivališča.
- 34 Kot je navedeno na strani 25 poročila o Konvenciji z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 1979, C 59, str. 1), ki ga je sestavil P. Jenard, „lahko sodišče v kraju prebivališča preživninskega upravičenca najboljše presodi o morebitnih potrebah upravičenca in njihovem obsegu“.
- 35 Treba je navesti, da uresničevanje ciljev, navedenih v točkah 28 in 29 te sodbe, ne zajema tega, da bi morale države članice ustanoviti pristojno sodišče v vsakem kraju.
- 36 Pomembno pa je, da je med sodišči, ki odločajo v sporih zaradi preživninskih zahtevkov, pristojno tisto sodišče, ki zagotavlja posebej tesno zvezo s krajem, kjer ima preživninski upravičenec običajno prebivališče.
- 37 Komisija glede tega poudarja, da se z Uredbo št. 4/2009 omejuje svoboda držav članic pri določanju pristojnosti sodišč v tem, da se mora ta navezovati na kraj, kjer imajo upravičenci običajno prebivališče. Določitev pristojnega sodišča mora torej temeljiti – v okviru sodne organizacije zadevne države članice – na smiselni povezavi med tem sodiščem in krajem, kjer ima upravičenec običajno prebivališče.
- 38 V tej zadevi je na podlagi pravila, navedenega v členu 28 AUG, pristojno Amtsgericht, ki je pristojno v kraju, v katerem ima sedež krajevno pristojno Oberlandesgericht, pri katerem bi se moral upravičenec udeležiti morebitnega pritožbenega postopka.
- 39 Navedena nacionalna določba, ki kot sodišče kraja, kjer ima upravičenec običajno prebivališče, v smislu člena 3(b) Uredbe št. 4/2009 določa sodišče, katerega področje ne more sovpadati s področjem sodišča, pristojnega za notranje spore, katerih predmet je enak, zato ne prispeva nujno k uresničevanju cilja bližine.
- 40 Čeprav je bližina med pristojnim sodiščem in preživninskim upravičencem eden od ciljev, ki se uresničujejo s členom 3(b) Uredbe št. 4/2009, pa, kot je navedeno v točkah od 26 do 29 te sodbe, to ni edini cilj te uredbe.
- 41 Drugič, preučiti je treba, ali bi lahko nacionalna zakonodaja, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, s tem, da otežuje postopek, ker strankam povzroča dodatno nezanemarljivo izgubo časa, ogrožala cilj Uredbe št. 4/2009, ki je čim večje olajšanje mednarodne izterjave preživninskih zahtevkov.
- 42 Nemška vlada in Komisija trdita, da koncentracija sodnih pristojnosti na področju čezmejnih preživninskih obveznosti, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ugodno vpliva na sodno varstvo, ker omogoča dostop do specializiranih sodišč, ki so strokovno bolj usposobljena za obravnavo takih sporov, ki so po njunem mnenju pogosto dejansko in pravno zelo zapleteni.
- 43 Glede tega je treba navesti, prvič, da čeprav se domneva, da lahko zaradi razlike v geografskem področju sodišč, pristojnih na področju preživninskih obveznosti, v primeru čezmejnega spora preživninski upravičenec v nekaterih primerih prepotuje precejšnjo razdaljo, ni nujno, da se taka domneva uresniči. Obravnava pred sodiščem namreč ne pomeni sistematično potovanja v vsakokratni fazi postopka. Tako bi bilo, kot je navedeno tudi v uvodni izjavi 23 Uredbe št. 4/2009, za zmanjšanje

stroškov postopkov, ki jih ureja ta uredba, koristno v mejah možnosti uporabiti sodobno komunikacijsko tehnologijo, še posebej pri zaslišanju strank, obenem pa bi se zadnje s temi postopkovnimi sredstvi izognile potovanju.

- 44 Drugič, pravilo o pristojnosti, kakršno je to v postopku v glavni stvari, lahko hkrati izpolni vse zahteve, navedene v točkah od 26 do 29 te sodbe, in sicer vzpostavitev vrste ukrepov, ki bodo omogočili zagotovitev učinkovite izterjave preživninskih zahtevkov v čezmejnih primerih, varovanje interesov preživninskih upravičencev in spodbujanje ustreznega sodnega varstva.
- 45 Koncentracija sodnih pristojnosti, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, prispeva k razvoju specializiranega strokovnega znanja, ki izboljšuje učinkovitost izterjave preživninskih zahtevkov, ter pri tem zagotavlja ustrezno sodno varstvo in varuje interese strank v postopku.
- 46 Vendar pa ni izključeno, da je lahko s tako koncentracijo pristojnosti zmanjšana učinkovita izterjava preživninskih zahtevkov v čezmejnih primerih, kar zahteva podrobno preučitev okoliščin v zadevni državi članici s strani predložitvenih sodišč.
- 47 Iz navedenega izhaja, da je člen 3(b) Uredbe št. 4/2009 treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki uvaja koncentracijo sodnih pristojnosti na področju čezmejnih preživninskih obveznosti za prvostopenjsko sodišče, ki je pristojno za sedež pritožbenega sodišča, razen če to pravilo prispeva k uresničevanju cilja ustreznega sodnega varstva in varuje interese preživninskih upravičencev ter pri tem spodbuja učinkovito izterjavo takih zahtevkov, o čemer pa so pristojna presoditi predložitvena sodišča.

Stroški

- 48 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 3(b) Uredbe Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki uvaja koncentracijo sodnih pristojnosti na področju čezmejnih preživninskih obveznosti za prvostopenjsko sodišče, ki je pristojno za sedež pritožbenega sodišča, razen če to pravilo prispeva k uresničevanju cilja ustreznega sodnega varstva in varuje interese preživninskih upravičencev ter pri tem spodbuja učinkovito izterjavo takih zahtevkov, o čemer pa so pristojna presoditi predložitvena sodišča.

Podpisi